

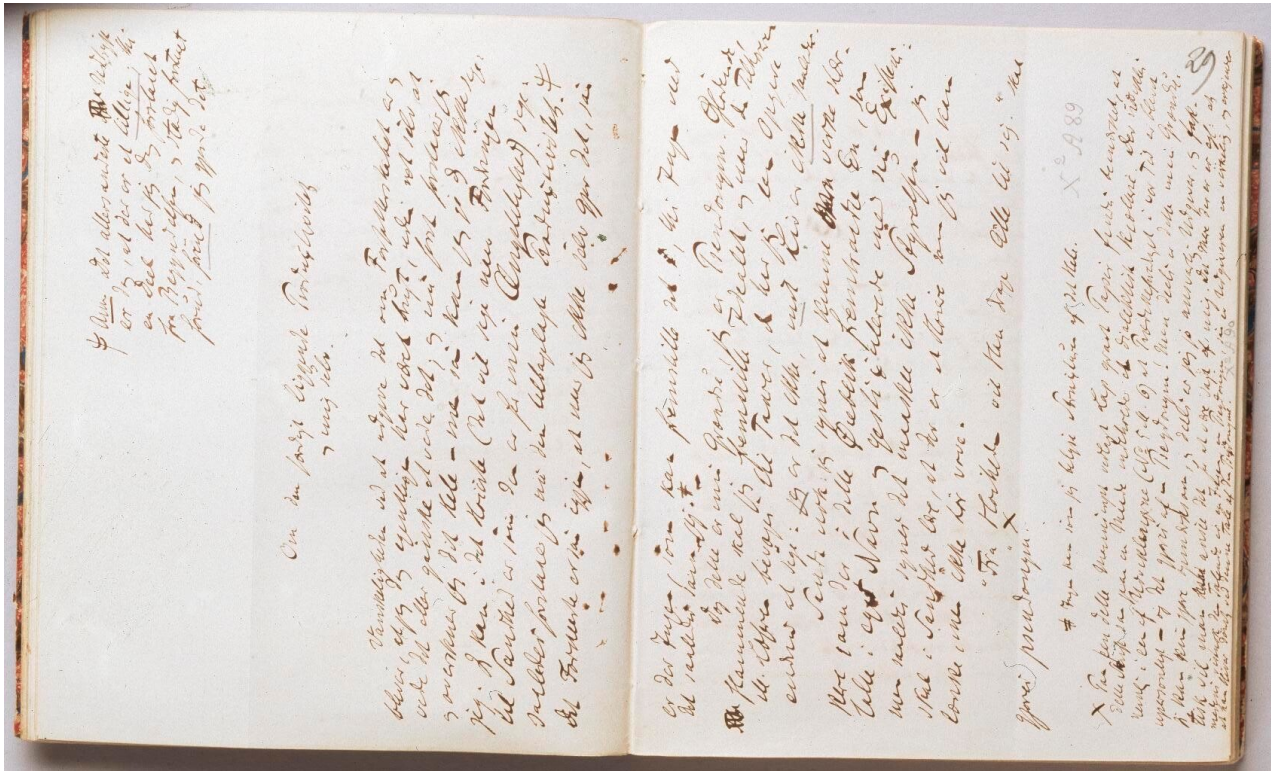
Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB13 : 1849

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB13 : 1849", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2005 , s. 28. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter:
<https://tekster.kb.dk/text/sks-nb13-txt-shoot-n21.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

9. Journalen NB13, s. [28]-29, optegnelsen NB13:21, skrevet på langs ad siden med tilføjelser over og under teksten

Om den færdigt liggende Productivitet og mig selv.

Vanskeligheden ved at udgive det om Forfatterskabet er og bliver, at jeg dog egentligen har været brugt, uden ret selv at vide det eller ganske at vide det; og nu først forstaaer jeg og overskuer jeg det Hele - men saa kan jeg jo dog ikke sige: jeg. Jeg kan i det Høieste (det vil sige naar Fordringen til Sandhed er som den er for min Ængstelighed) sige: saaledes forstaaer jeg nu den tilbagelagte Productivitet.^a Det Forkeerte er saa igjen, at naar jeg ikke selv gjør det, saa * er der Ingen, som kan fremstille det, thi Ingen veed det saaledes som jeg.^b

Dog dette er min Grændse, jeg er Pseudonym. Glødende, flammende skal jeg fremstille Idealet, og naar da Tilhøreren ell. Læseren bevæges til Taarer, da har jeg den Opgave endnu at sige: jeg er det ikke, mit Liv er ikke saaledes.

Sandt nok: jeg synes at kunne virke stærkere, om der i dette Øieblik fremtraadte En, som talte i eget Navn og gesticulerede med sin Existents: men saaledes synes det maaskee ikke Styrelsen - jeg skal i Sandhed lære, at der er et Høiere som jeg vel kan tænke, men ikke tør vove.

a Anm Det allersandeste Udtryk er dog, at der er et illige: thi en Deel har jeg dog forstaaet fra Begyndelsen, og stadig forstaaet forud, førend jeg gjorde det.

b Ingen kan som jeg belyse Structuren af det Hele.

» *Fra Høiheden vil Han drage Alle til sig.*« skal gøres pseudonym.^c

c Paa en dette Manuscript vedlagt Lap graat Papir findes bemærket, at dette Skrift saa paa en Maade indeholder et dialektisk Kjætterier. Der udvikles nemlig i een af Udviklingerne (N° 5 ell. 6) at Prædikeforedraget i vor Tid er blevet upersonligt – og det gøres afen Pseudonym! Men deels er dette min Grændse: jeg kan kun gjøre opmærksom, og deels er jeg jo ansvarlig Udgiver, og faktisk vil man ansee det for at være sagt af mig. Det Mere der er er egl: at medens vistnok den Talende er en Ingen, en Pseudonym, saa er Udgiveren en virkelig, og erkjender at han bliver dømt ved denne Tale af den Pseudonyme.